
نویسنده: م.ک. بهادر اکمار «M.K.Bhadrakumar»
منبع و تاریخ نشر: اندیا پانچیلا «2024-11-08»
برگردان: پوهندوی دوکتور سیدحسام «مل»

روسیه و چین پیروزی قاطع ترامپ را رقم زدند

*Russia, China figure out Trump's landslide
victory*

دونالد ترامپ، رئیس جمهور منتخب ایالات متحده، در مراسم شب انتخابات، فلوریدا، 5 نوامبر 2024 به همسر ملانیا اشاره می کند.

یکی از پارادوکس های بزرگ عصر ما این است که استحکام دموکراسی آمریکایی به وجود آمده است.

بر حسب سیستم قدیمی آرای کالج انتخاباتی کشور با قاشق قهوه اندازه گیری می شود. نتیجه این است که ناظران خارجی فاقد احساس نیروهای تاریخ، جنگل را برای درختان از دست می دهند. یونانیان باستان که دموکراسی را ابداع کردند، هرگز به فکر سیستم کالج انتخاباتی نبودند. کلمه دموکراسی از دو کلمه یونانی به معنای مردم (دموس) و حکومت (کراتوس) گرفته شده است.

این حقیقت بزرگتر را از دست ندهید که پیروزی قاطع **دونالد ترامپ** بسیار مهم است. **ترامپ** در مسیر بازگشت بود، اتفاقی که تنها برای دومین بار در تاریخ آمریکا رخ داد. او با شناسایی بسیاری از سنگینی از جمله تهدیدهای واقعی ترور توسط نیروهای ناشناس که هویت آنها تا هنوز یک رمز و راز باقی مانده و در شرایطی که در تاریکی محصور شده بود می جنگید که نفوذ به آن غیرممکن است. او تخمین می زند که کاملاً تابع اراده خداوند است.

و او ادامه داد تا حکمی را به دست آورد که به قدری جامع باشد که هیچ خطاری را نمی توان به آن ضمیمه کرد - کسب اکثریت آرا (اولین باری است که این اتفاق در 20 سال گذشته رخ میدهد) و همچنین برنده شدن یک **گرنده اسلم** **گرنده اسلم** در بازی تنیس، دستاورد کسب هر چهار قهرمانی مهم در یک رشته در یک سال تقویمی است. در دوفره، **گرنده اسلم** ممکن است به صورت تیمی یا انفرادی با شرکای مختلف به دست آید. کسب هر چهار قهرمانی بزرگ به طور متوالی اما نه در یک سال تقویمی به عنوان "گرنده اسلم غیر تقویمی سال" نامیده می شود، در حالی که برنده شدن در چهار دوره اصلی در هر مرحله از یک حرفه به عنوان "گرنده اسلم شغلی" شناخته می شود [2][1]. **تفصیل**

توسط این قلم در ایالت ها و شهرستان های کلیدی در حال نوسان. همچنین، به علاوه کنار رفتن با اکثریت چشمگیر حزب جمهوری خواه در سنا که تنها می تواند به عنوان بازتابی از "ترامپا نیا" در حال فراگیری آمریکا از ساحل به ساحل اگر این یک موج نیست، چیست؟

کاملاً هریس زمانی را برای درک معنای آن از دست نداد و با مهربانی اراده ملت را پذیرفت. گاردین که از دوستان **ترامپ** نیست، امروز گزارش داد: «نتایج نشان می دهد که آمریکا قاطعانه به جمهوری خواهان بازگشته است. دموکرات ها با افزایش سهم آرای خود در سراسر کشور در سال 2020 پیروز شدند، اما 90 درصد شهرستان ها در سال 2024 به جمهوری خواهان بازگشتند.

رئیس جمهور روسیه، **ولادیمیر پوتین**، در نهایت، احساس کرد که مجبور شد نظر خود را تغییر دهد و «انتخاب **ترامپ**» به عنوان رئیس جمهور ایالات متحده را تبریک بگویم». تمام آن صحبت‌های گنده آمیز در مسکو درباره «اکنون آخرالزمان» برای دموکراسی آمریکایی در حال فروپاشی است. و غرث کسل کننده یک عقب نشینی در چرخش **پوتین** به لحن آشتی جویانه در طول سخنرانی مهم دیروز در سوچی به طور مبهم شنیده می شود.

پوتین که گفته بود به **ترامپ** تبریک نخواهد گفت، احتمالاً از **پکن** استفاده کرده است. شب قبل از سخنرانی **پوتین** در عصر پنجشنبه، **شی جین پینگ**، رئیس جمهور **چین** پیام تبریکی رسمی به ترامپ به مناسبت پیروزی وی در انتخابات ارسال کرد و تأکید کرد که «تاریخ به ما میگوید که هر دو کشور از همکاری سود میبرند و از تقابل بازنده می شوند.

شی نوشت: «یک چین-ایالات متحده. رابطه با توسعه پایدار، سالم و پایدار در خدمت منافع مشترک دو کشور و برآورده کننده انتظارات جامعه بین المللی است. امید است دو طرف بر اساس اصول احترام متقابل، همزیستی مسالمت آمیز و همکاری برد-برد، گفتگو و ارتباطات را تقویت کنند، اختلافات را به درستی مدیریت کنند، همکاری های متقابل سودمند را گسترش دهند و راه درست را برای چین و ایالات متحده بیابند. در دوره جدید به نفع دو کشور و جهان با یکدیگر کنار بیایند.»

این نشانه‌های اولیه از بروز طلوع جدید در سیاست قدرت‌های بزرگ می‌تواند برجسته ای از سیاست‌های خارجی دولت جدید ترامپ باشد. چه کسی می‌داند؟ **پکن** احساس می‌کند که ایالات متحده به طور قابل اعتمادی به عنوان یک حامل پرچم ظاهر می‌شود و تدفین مناسب دلار آمریکا در هیچ کجا قابل مشاهده نیست - BRICS یا بدون BRICS.

در مقایسه، افسوس که لفاظی هزل آمیز «چرند گویی» مسکو این بود که انتخابات ایالات متحده ناقوس مرگ دموکراسی در آمریکا است و این کشور حتی ممکن است از هم بپاشد:

«برای خود جمهوری [ایالات متحده] پیش بینی‌های تاریک فراوان است. برخی هشدار می‌دهند که اختلافات کنترل نشده می‌تواند اتحادیه را از هم بپاشد و ایالت‌ها را به عنوان دشمنانی که سوگند خورده‌اند یکدیگر را فتح کنند، مانند پادشاهی‌های قدیم در مزارع آغشته به خون درگیر شوند. نبردهای سیاسی که زمانی محدود به سخنرانی و رای می‌شد، ممکن است به زودی به شکل فولاد و آتش درآید و مناطقی که به دنبال تسلط یا دفاع از شیوه زندگی خود هستند. در چنین منظره‌ای، پرچم‌های دولت‌های آزاد می‌توانند برافراشته شوند و هر یک از حکومت «خدادادی» خود حمایت کنند، حتی زمانی که علیه یکدیگر راهپیمایی می‌کنند.

این پوچی به حد افراط کشیده شد و در یک نشریه با بودجه کرملین در 3 نوامبر ظاهر شد! باز هم بیانیه وزارت امور خارجه در مسکو در بعدازظهر 6 نوامبر، حتی در زمانی که اخبار پیروزی ترامپ منتشر می شد، به سادگی وحشتناک بود - تدافعی مانند رفتار یک جوجه تیغی در مواقع استرس که با لرزش بدن لکه های خود را بالا می برد، دندان هایش را به هم می زند و باعث ایجاد یک حالت ناخوشایند می شود. بویی که به شکارچیان هشدار می دهد که نزدیک نشوند.

اما در اینجا، دوباره، خوشبختانه **پوتین** افکار دیگری در سر داشت و به موقع جبران کرد.

از سوی دیگر، چین امیدوار است که یک رئیس جمهور قدرتمند در کاخ سفید ممکن است اتفاق خوبی باشد، زیرا شیولته های نو محافظه کاری دور انداخته می شوند و با ذهنی غرق در شناخت شهودی و دفاع از واقع گرایی، ترامپ در موقعیتی قرار داده که می تواند این روند را اتخاذ کند. اگرچه در این مورد تصمیمگیری قدری دشوار است.

البته که اگر این اتفاق بیفتد - انحراف به سمت یک خط سیر غیر تقابلی در روابط چین و آمریکا که پتانسیل یکپارچه ای برای ایجاد هم افزایی برای جنبش MAGA ترامپ و همچنین ظهور مسالمت آمیز چین دارد - به یک "بُرد-بُرد" برای همه بشریت و طرف ها تبدیل می شود.

در واقع چهارده پیش، ترامپ در یک مقاله تمام صفحه ای در نیویورک تایمز، دقیقاً از چنین تنش زدایی با اتحاد جماهیر شوروی به رونالد ریگان تازه منتخب شده حمایت کرده بود و حتی برای امکان پذیر کردن آن پیشنهاداتی به رئیس جمهور فرستاده بود.

قلب موضوع این است که برگشت دوباره ترامپ؛ همچنان یک معما است. نکته مهم این است که او پس از یک دوره کارآموزی چهار ساله در دی سی از سال 2016 تا 2020 رئیس جمهور می شود. اما تردیدی وجود ندارد که ترامپ اختیارات ریاست جمهوری خود را اعلام خواهد کرد. او در یک حرفه پر فراز و نشیب دیگر هیچ ارتقاعی برای فتح ندارد، که او را، مانند آسمان آسمان شلی، «یک شادی بی جسم می کند که مسابقه اش تازه آغاز شده است».

رابرت کندی جونیور گزارش داده است که «اخیراً دو روز را با [ترامپ] گذراندم و او چیزهایی می گفت که برای من تکان دهنده بود... سطح تغییری که او می خواهد در دولت ما ایجاد کند، فکر می کنم. بی سابقه خواهد بود... او انقلاب می خواهد و من فکر می کنم که به آن خواهد رسید.»

11 کلمه ای که در سخنرانی پیروزی ترامپ جهان را تکان داد بدون شک این بود:
"من جنگ را شروع نمی کنم، من جنگ را متوقف می کنم."

در واقع، **چین** پیروزی ترامپ را بسیار جدی می‌گیرد - منطقی، مثبت و با خوش بینی محتاطانه. قابل تصور است که **پکن** از اینکه دستیارانی مانند **ایلان ماسک**، مدیرعامل **تسلا** ممکن است حس متنا سبی با سیاست گذاری ترامپ ایجاد کنند، احساس آرامش می‌کند. قطعاً ترامپ نمی‌تواند امیدوار باشد که جریان نیروهای تاریخی را به عقب برگرداند و هژمونی آمریکا را بازگرداند. **چین** به عنوان یک کشور متمدن، مفاهیم خاص خود را از زمان و مکان دارد.

اقتصاد **چین** به هیچ وجه نزدیک به فروپاشی نیست. و به راه انداختن یک جنگ فناوری و تحمیل استنادهای جهانی در برابر اقتصاد وسیعی مانند چین که به سطوح بالایی از تحقیق و نوآوری با پشتوانه تولید صنعتی در مقیاسی فراتر از کل جهان غرب رسیده است، غیرواقعی است. قیاس دهه 1970 در مورد شکستن اراده ژاپن توسط ایالات متحده و وادار ساختن آن برای همیشه فرعی بودن، امروز خوب نیست.

سپس، روح زمانه ای وجود دارد که باید مورد توجه قرار گیرد: مدیر عامل اندیشکده رسمی دولتی در دهلی نو {NITI Aayog} (موسسه ملی برای تحول هند) - کمیسیون برنامه ریزی سابق - به تا زگی صحبت کرده است که هند باید به دنبال عضویت در این سازمان باشد. RCEP (موافقتنامه مشارکت اقتصادی جامع منطقه ای) که در آن **چین** نقش رهبری را دارد تا از پتانسیل بلوک تجارت آزاد متشکل از 10 عضو گروه ASEAN به اضافه شش شریک آزاد تجاری آنها چین، ژاپن، کره جنوبی، استرالیا و نیوزیلند استفاده کند.

----- **با تقدیم احترامات «2024-11-15»** -----
.....